

DEBATTANSVARLIG:

Hans Petter Sjøli
Twitter: @RettepSnah

DEBATTJOURNALIST:

Axel Støren Wedén
Twitter: @axelweden

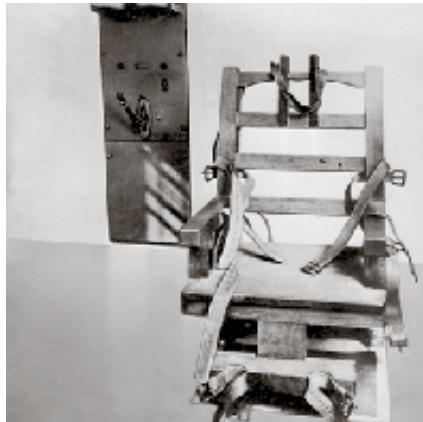
Leserinnelegg: sidet@vg.no Kronikk og replikk: debatt@vg.no

Send ditt innlegg: Navn og adresse må oppgis, også når navnet ikke skal i avisen. Angrep på privatpersoner må signeres med fullt navn. VG har rett til å kutte i teksten. All kommunikasjon skal foregå skriftlig via våre epostadresser. Hovedkronikk: 5000 tegn. Replikk: 1500 tegn.

Hastverks- henrettelser i USA

Vanligvis advares vi forbrukere mot å innta produkter utgått på dato, fordi de kan være risikable og helseskadelige. Da undres en hva som ligger bak hastverks-henrettelsene av en håndfull dødsdømte i Arkansas, når begrunnelsen er at man må skynde seg, fordi fristen for å bruke de drepende kjemikalierne utløper i april. Betyr det at preparatene blir skadelige, helsetruende, mer livsfarlig? Svekket risikoen for at den verste av alle straffereaksjoner fullbyrdes? Spesielt i det ellers bibeltro USA kunne man parallelt med dette makabre skuespillet håpe å oppleve en styrket vilje om å følge Guds ord, «du skal ikke drepe». Men en kristenmoralisk rettesnor trenger ikke amerikanske domstoler følge. I dette hyklerske samfunnet slår retten ned på visning av hvordan nye liv skapes, men ikke detaljiskildringer av hvordan de endes.

Trond Andersen, Skien

Et flyselskap som faktisk bryr seg om kundene sine, er det flyselskapet som vinner kundene.

Sindre Walstad

Kjære SAS,

Torsdag 20. april klokken 11:00 skulle jeg reise med SAS til Dublin, flight SK 4603. Det som hendte var at jeg hadde sett feil på billetten og trodde derfor at ankomsttid i Dublin var avgangstid i Oslo.

Da jeg ankom Gardermoen oppdaget jeg at mitt referansenummer ikke var registrert. Det var da jeg fant ut at jeg hadde sett feil på billetten og var sent ute.

Jeg hastet over til SAS-skranken. Der fikk jeg beskjed om at jeg ikke ville rekke flyet da det var kø gjennom sikkerhetskontrollen. Jeg spurte om de ikke kunne holde igjen flyet litt da jeg kanskje kunne rekke det likevel. Da fikk jeg beskjed om at det uansett ikke gikk for min billett var allerede solgt videre, men at hun kunne hjelpe meg å booke om billetten til en annen avgang.

Det var jo min egen feil at jeg kom for sent, så jeg ble øyeblikkelig glad for tilbudet om en løsning på problemet. Men gleden var kortvarig. For å booke om billetten ville nemlig koste meg over 5500 kroner. Jeg ble svært overrasket, fordi dette var jo nesten det dobbelte av

hva den opprinnelige tur-retur billetten hadde kostet.

Jeg spurte om dette virkelig var ombooking eller om hun bare forsøkte å selge meg en ny billett, og hun bekreftet at det var snakk om en ny billett. Jeg sa at dette måtte jeg tenke litt på.

Hos Finnair fant jeg en ny billett til litt under 4000 kroner («business class» vel å merke). Jeg forstår at jeg selv er ansvarlig for at jeg kommer for sent. Men at dere prøver å melke en kunde som har havnet i ulykken så til de grader, er noe som har gjort at SAS har falt mange hakk i mitt øyesyn. Når dere likevel hadde solgt min billett videre, kunne dere i det minste solgt meg en ny billett til en rettfærdig pris. Da hadde jeg kanskje tenkt på dere igjen neste gang jeg skal ut å fly.

Vær så snill å ta dette brevet som et vennlig råd for hvordan dere bør behandle kunder i fremtiden. Jeg tar selv ansvar for min egen feil og forventer ingen kompensasjon, men jeg ønsker at andre skal få slippe å oppleve den samme situasjonen som jeg gjorde.

NRK-kritikk

NRK har på kort tid produsert to programmer som vekker kritikk, både programmet fra østkanten i Oslo, og nå Brennpunkts program. Det første var sterkt kritikkverdige med bastante påstander og store generaliseringer. Brennpunkts står seg klart bedre, til tross for «bildeblassen». Det er også andre sider ved programmet som er verdt å peke på. Programmet satte kallenavn på de mistenkte rumenerne, som kongen, kronprinsen osv. Ville det samme vært gjort, dersom Brennpunkt hadde beveget seg i retning av Aker Brygge eller Frogner på jakt etter kriminalitet? Ordvalg og stemmebruk om rumenerne var også spesiell. Lett nedlatende, men forventningsfull: «Nå kommer det noe snart!»

I Dagsrevyen kan vi daglig se utviklingen. Bevegelse mot det dramatiske og tendensen til generaliseringer. Kristoffer Egeberg, daglig leder av Faktisk.no ber mediene være forsiktige med bruken av dramatiske virkemidler og overdreven språkbruk i avisene.

Jan Rokne

Finnmark: «Russland utgjør ingen militær trussel mot Norge»

Rune Gjertin Rafaelsen, leder i Barentssekretariatet skriver et leserinnlegg i Finnmark om viktigheten av norsk-russisk samarbeid: «Nordområdene trenger nettopp nå, med vanskelige utfordringer i samarbeidet med Russland, nye djerpe politiske initiativer som fremmer folkelig kontakt på alle områder. Det internasjonale samarbeidet i Barentsregionen må ikke ødelegges av utenrikspolitisk sanksjonsiver. Betydningen av grenseregionalt samarbeid over de tidligere østgrensene er en av de viktigste forutsetningene for stabilitet og økonomisk utvikling. Norge klarte også under den kalde krigen å utvikle et praktisk samarbeid med Sovjetunionen (...) Russland er en partner og utgjør ingen militær trussel mot Norge».

Kristiansand: Kongen gikk i bakken med et brak

Etter flere års byggearbeid på Torvet i Kristiansand, var de et høytidelig øyeblikk da bronsestatuen av kong Haakon skulle heises på plass. I stedet gikk statuen i bakken, på grunn av en feil på et løfteåk, skriver NRK Sørlandet. Siden høsten 2015 ble statuen flyttet for å gjøre plass for de omfattende arbeidene under og over bakken, og statuen skulle nå heises tilbake på sin vante plass.

Ifølge prosjektsjef Jesper Magnussen hos hovedentreprenøren Veidekke, har statuen fått en skade på ankelen. – Dette var på mange måter en merkedag for oss. Derfor var det veldig trist at det gikk slik, sier han til NRK. Veidekke er nå i gang med å finne en egnet reparatør til å fikse skaden.

Lokal-
debatten

Livserfaringens begrensninger

REPLIKK

Aksel Braanen Sterri, stipendiat i filosofi ved Universitetet i Oslo

● **Debatten:** Forfatter Olaug Nilssen fortalte om livet med et barn med autisme, og gikk i rette med stipendiat Aksel Braanen Sterris syn på abort og Down syndrom. Her svarer Sterri.

Olaug Nilssen skriver godt om sin livserfaring med et barn med autisme i VG lørdag 22. april. Denne livserfaringen, som hun sier hun ikke ville vært foruten, settes opp som en kontrast til den teoretiske rasjonaliteten hun mener jeg

har bragt til torgs i debatten om kvinner har rett, og grunn, til å ta abort om de får påvist Downs syndrom hos fosteret de bærer på.

Jeg er glad for at Nilssen forteller en mer personlig historie, men det er dessverre ikke slik at Nilssens livserfaring kan erstatte den teoretiske rasjonaliteten. Vi er nødt til å ha en formening om hva som skal til for å leve fullverdige eller gode liv.

Det klareste eksemplet på det er prioriteringene vi foretar i helsevesenet. Vi bruker milliarder av kroner årlig på å kurere sykdom og vi prioriterer noen pasienter på bekostning av andre, blant annet på bakgrunn av hvor alvorlig deres liv er begrenset av sykdommen. At noen trekker på sin livserfaring og forteller at de lever godt med en sykdom, kan ikke stå i veien for at vi som samfunn foretar en mer generell vurdering av hvor mye ressurser vi bør bruke på å kurere slike

sykdommer. Vi kommer heller ikke utenom den teoretiske vurderingen når det kommer til å sette nye liv til verden. Når Nilssen skriver at «abort er sjølvbestemt [og] ikkje noko «vi» bestemmer over», så ignorerer hun nemlig at vi som samfunn allerede i dag har bestemt at egenskaper som regnes som «alvorlige sykdommer» i abortlovens paragraf 2c skal kvalifisere for abort utover uke 12.

Noen ønsker å fjerne denne og samtidig begrense kvinners tilgang på informasjon om fosterets egenskaper. Dette er jeg uenig i og det er det som motiverer meg til å si noe generelt om livet til noen med Downs syndrom eller andre psykiske utviklingshemninger. En slik vurdering bør berikes av livserfaringene til dem som lever med dette, men jeg er redd vi ikke kommer utenom at summen av disse livserfaringene er nødt til å bli

gjort om til generell kunnskap når vi lager lover og vurderer liv som enda ikke er påbegynt. Jeg forstår at en vurdering om at framtidig liv med utviklingshemning er begrenset eller dårligere kan oppleves nedverdiggende fordi de henter sin kraft i det livet som leves, og det er derfor viktig å påpeke det åpenbare: at ingen slik utenfra-vurdering betyr at liv som kvalifiserer for selektiv abort ikke er verdt å leve eller at foster med slike egenskaper ikke har rett til liv, ei heller at slike liv er moralsk mindre verdt.

Vurderinger om en egenskap er tilstrekkelig alvorlig til å kvalifisere for abort har selvfølgelig heller ikke tilbakevirkende kraft. Det at vi tillater abort av fostre med påvist Downs syndrom tilsier ikke at det ville vært bedre om en person med Downs syndrom aldri ble født. Det sier utelukkende at når vi står utenfor livet selv, så har vi grunn til å fremme det friske livet.